

Jeg er ked af, at hr. Keld Albrechtsen synes, at både redegørelsen og forslaget til vedtagelse var for svagt. Jeg synes, og det må ikke undre hr. Keld Albrechtsen, at den var passende tidspunktet taget i betragtning. Vi står her i den indledende fase, konventet er endnu ikke sammenlagt, det er endnu ikke startet, og alligevel udstikker vi nogle ret præcise retningslinjer for, hvor vi vil hen med det hele, uden at sige hvordan detaljerne skal være.

Fru Elisabeth Arnold må ikke bebrejde mig, at jeg sagde, at det i hovedsagen drejede sig om procedurer. Jeg tror nu ikke, at jeg brugte det ord, men det var noget i den retning, jeg sagde. Kan vi ikke blive enige om at sige, at det drejer sig om Unionens funktionsmåde, for så vidt jeg kan se, så drejer både de 4 spørgsmål fra Nice og de 59 spørgsmål fra Laeken sig om Unionens måde at arbejde på. Så tror jeg, at vi fik det sat på plads.

Både hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvndal synes, at det vil være forfærdeligt, hvis der ved siden af et kompetencekatalog, som sætter grænser for EU i forhold til staterne, også kommer et rettighedskatalog, som sætter grænser for EU i forhold til borgerne.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være så forfærdeligt, og jeg vil gerne minde om, at dette rettighedskatalog, charter, eller hvad man vil kalde det, jo ikke skaber ret i forhold til staterne. Det skaber alene ret i forhold til EU's institutioner. Der er i dag et hul i den europæiske menneskerettighedskonvention. Den gælder nemlig ikke for EU's institutioner. Det var det, der gjorde, at man sagde, at så må vi have et charter. Og det kan jeg ikke se noget forfærdeligt i.

Kl. 20.25

Til hr. Peter Skaarup vil jeg sige: Det var faktisk den danske regerings første og vigtigste budskab til den belgiske statsminister, da han var her i december, at vi ønskede fokus sat på kompetencedeling. Vi ønskede, at en ny traktat skulle sætte grænser for EU i forhold til borgerne og sætte grænser for EU i forhold til medlemslandene.

Det var vores budskab, og det kom meget stærkt med i formandslandets oplæg, og det kom meget stærkt med i Laekenerklæringen. Så vi har faktisk kæmpet for noget, og vi har faktisk også fået det ind i formuleringerne. Jeg tror ikke, jeg er indiskret, når jeg oplyser det her så længe efter.

Jeg synes, der er noget rigtigt i hr. Skaarups argumentation, når han siger, at det ikke kan

nytte noget, at blot fordi man kan lide et forslag på et sagsområde, vil man absolut have EU-kompetence på det felt. Det er netop det, vi skal vogte os for. Når vi skal have en kompetencedeling, som det nu hedder i stedet for kompetencekatalog, er det netop, for at vi kan binde os til masten, sådan at selv når der er noget, vi vældigt godt kan lide, skal vi, hvis det ikke er nødvendigt at gennemføre det på fællesskabsplan, afholde os fra det. Det er det, der er prøven på hele denne øvelse med kompetencedeling eller kompetencekatalog, hvad man nu vil kalde det.

Om det hedder grundtraktat eller forfatning eller noget helt tredje, synes jeg, vi skal tage helt afslappet, for hvad man end vil kalde det, er det slet og ret en traktat, der kommer ud af det, en traktat, som kun træder i kraft, når den er i overensstemmelse med medlemsstaternes grundlove, som kun kan træde i kraft ifølge de bestemmelser, der står dér. Sådan er det, og så kan man kalde det, hvad man vil. I regeringen vil vi ikke fanges i ord eller afvisning af ord, men vi vil gerne fanges i målsætninger og i konkrete forhold, som vedrører EU's funktionsmåde.

Til sidst vil jeg sige, for jeg synes, alt er sagt på nærværende stade, at når udenrigsministeren ikke er her, skyldes det, at udenrigsministeren og jeg deler arbejdet imellem os. Det bliver der hårdt brug for i det kommende år. Vi agter altså ikke at sidde og holde hinenanden i hånden hverken i udvalg eller i Folketinget. Vi agter at dele arbejdet imellem os så vidt muligt. Der kan være undtagelser, men vi beder om, at den ene minister bliver betragtet som lige så god som den anden. Vi taler på regeringens vegne alle sammen, og meningen med at have en europaminister er, at vi skal kunne overkomme mere, end vi ellers ville kunne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne bede om markeringer af, hvem der ønsker ordet i anden omgang. Jeg har foreløbig noteret hr. Peter Skaarup, fru Elisabeth Arnold og hr. Keld Albrechtsen. Er der flere?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten.

Nu kommer ministeren ind på spørgsmålet om, hvilken minister der har været til stede her ved besvarelsen af denne forespørgsel. Jeg vil sige, at Enhedslisten har allerede på nuværende tidspunkt ganske meget at kritisere den her regering for, men vi har faktisk fra forespørgernes side aftalt med regeringen, at vi var fuldt ud til-